

{ אז נדברו }

פרשת ויחי תשפ"א | גליון מספר 495 | לסדר: "ברכות שמים מעל."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

מה הקשר בין שובבי"ם ל---שבבים???

כמה אנשים שאלו אותי למה לא כתבתי כלום על החיסון שכעת יצא בסערה... אמרתי להם: לא יודע... אמרו לי שיש שבבים... אני מחכה קודם לראות מה קורה עם השבבים האלו... יש לי כמה חברים שהתחסנו... אני כל הזמן פוזל לכיוון שלהם בחשדנות ובדריכות... לך תדע באיזה רגע השבב יתחיל להפעיל את האותות שלו... ותאר לעצמך שזה בדיוק יהיה לכיוון שלי...

באמת למה זה ככה??? למה בכל דבר מכניסים לנו שבבים? אי אפשר לעשות חיסון נורמלי בלי להכניס שבבים?? מה בסה"כ רצייתי... רצייתי חיסון... אז למה אתם מכניסים לי שבבים??

אני כמובן מתכוין לשאול: מה עומד מאחורי התכונה של רבים מאיתנו לפתח כל מיני חשדות הזוים על כל מיני שבבים למיניהם... **אני רוצה שתביני:** גם אם במקרה הנוכחי הזה אני ואתה כבר לא חושבים ככה... זה רק בגלל שהמערכת והמסד או התמונות של הרבנים שהתחסנו הצליחו להרגיע אותנו שזה בסדר ואנחנו כבר סומכים על זה... אבל אם לא היה לנו את הבסיס הזה אני גם הייתי מתחיל לעוף עם השבבים ומפתח כל מיני דימויונות שמכניסים לי שם כל מיני דברים... **אז כמובן שאפשר להסביר כל מיני הסברים...** אני יכול עכשיו למנות לך רשימה ארוכה של נימוקים מה הרקע לחשדות האלו... עיין בכל החוברות שמסתובבות כיום...

אבל ההסבר האמיתי אמיתי מה עומד מאחורי כל החשדות האלו:

אין עשן בלי אש... וכנראה שיש משהו... יש שבבים!!!! הנפש שלנו מזהה ומרגישה שמהו מתבשל מתחת לפני השטח!!!! הנפש שלנו מרגישה עמוק עמוק שיש איזה משהו מסתורי שרוחש ובווער מתחת הרגלים שלנו... אבל הנפש לא מצליחה לזהות מה זה הדבר הזה...

אז פעם יצאו לחפש כל מיני יצורים מאובנים למיניהם או לחפש יצורים שקיימים בחלל בקיצור: חיפשו כל מיני דברים שיצביעו על איזה תופעה מסתורית שקיימת... וכל החיפושים האלו נובעים מנקודה אמיתית אמיתית שרוחשת עמוק בנפש שלנו!!!! הנפש שלנו מרגישה שיש!!! יש משהו נסתר!!!! יש שבבים שנכנסים ויוצאים... אבל מה?? מה??

קל מסתתר קורא לנו: שובו בנים שובבים ארפה משובותיכם... בני היקרים... אני פה!!! אני קיים!!! שובו אלי... תבינו שאתם בעצמכם שבבים... השבב המסתורי ביותר בכל הבריאה זה אתה בעצמך... **אתה יודע מי אתה???** האם אתה קולט שאתה לא מתחיל ונגמר פה... אתה גדול... אתה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה... צא מהארצה שבך... ותתחיל לחפש את השבב שטמון בך... תביני שאתה שבב אלוקי- חלק אלוק ממעל... שאבא שבשמים יושב ומחכה לבוקר טוב שלך... מחכה לחיך שלך... ואתה יכול להניע את כל צבא השמים לכל כיוון...

זה!!! זה השבבים האמיתיים שמתגלגלים לנו בין הרגלים... וכשלא קולטים את זה... כשאנחנו מתעקשים להישאר עם הראש באדמה... אז אין שום פלא שהנפש מרגישה עמוק בפנים שיש פה משהו... משהו פה מתחבא... אבל היא לא מצליחה לזהות מה... ולא נותר לה אלא לחפשת שבבים ותאוריות הזויות מתחת הריצפה... זה מה שנקרא **מזליה חזי**...

ימי השובבי"ם בפתח... משבוע הבא ואילך!!! מה זה שובבי"ם???

ילד שובב זה ילד שיש לו הרבה מרץ ואולי גם הרבה נמשים ו... והוא עושה גם הרבה דברים מסוכנים... ואבא מתחנן לפניו: נראה לך שאתה ילד קטן... אבל אתה לא מדמיין בכלל עד כמה אתה יקר לאבא ואמא... אנא ממך ילד שובב... תשמור לי עליך!!! אתה יקר לי!!! אני מבין שיש לך הרבה שובבות ויש לך המון משחקים... אבל תבין שאתה בעצמך לא משחק!! אתה בעצמך זה לא משהו שאפשר להשתובב אותו... אתה יקר לי מידי... אתה לא צחוק!!! הלב של אבא ואמא תלוי בידיים שלך... אם ח"ו יקרה לך משהו... אם אתה תרעה בשדות זרים ותאבד לאבא שבשמים זה... זה לא צחוק בכלל... שובו!!! שובו בנים שובבים... אתם לא משחק ילדים...

יש לי איזושהי תאוריה... או שאני צודק או שלא... כבר הרבה שנים יש איזשהו דחף לחפש יצורים שאולי קיימים באיזה כוכב מאדים... האסטרונאוטים כל היום חולמים למצא איזה כדור נוסף שאולי קיים ויש שם גמדים שמנהלים עולם שלם כמונו (בפרט אם שם אולי לא הגיעה הקורונה) אתה מבין את היצר הזה למצא עולם כזה?? בטח... לכאורה זה באמת מאוד מעניין ומסקרן...

אבל יש לי תיאוריה... אני חושב שיש פה משהו הרבה יותר עמוק!!!! מי שבאמת יש לו מושגים באסטרונומיה... ויש לו את המספרים האסטרונומיים כמה כוכבים יש בגלקציה ובאיזה גודל מדובר... **הוא נתקף בחרדה אישית!!!** הוא פתאום קולט שמכל הגלקציה האינוסופית הזו... אנחנו הכדור היחיד שיש בו יצורים חיים ופעילים!!! ומתוך הכדור הזה בעצמו... אני ואתה היחידים שיש לנו דעת ויכולת לעשות ולהצליח להזיז דברים ואפילו להגיע לחלל... התחושה הזו מלחיצה!!! תחשוב על זה... זו תחושה כ"כ מלחיצה ומחייבת... שהיצור האנושי מחפש לשלול אותה... הוא מחפש בכל דרך למצא עוד איזה כדור נוסף חוץ מכדור הארץ... שיש שם עוד אנשים נוספים חוץ מאיתנו... כדי לדעת ש... שלא כל הפרוז'קטורים מכוונים אלי... אם אני צודק בפרשנות או לא זה לא משנה... מה שבטוח זו האמת!!! תפסיקו להיות שובבים... תפסיקו לברוח מגודל האחריות... אנחנו שבבים!!! אנחנו היצורים היחידים בגלובוס שיש לנו את הדעת ואת היכולת להשיג את אלוקים!! להבין שהוא קיים... לבחור בו... להמליך אותו... זה השבב הגדול שמתחבא מתחת הדרדר... ואת השבב הזה אנחנו צריכים לתפוס חזק חזק... היכוננו לימי השובבי"ם...

איפה נמצא שיעור ההדבקה הגבוה ביותר בקורונה??

מתי ניתן לומר "ה' יעזור"???

כשיוסף חזר מקבורת אביו... השבטים חששו שמה כעת הוא יתנקם בהם ואז הם ניגשו אליו ואמרו לו: אביך ציווה וכו'... מה יוסף עונה להם? "אל תיראו **כי התחת אלוקים אני??**" כעת שים לב באיזה מטבע לשון יוסף משתמש!! **"התחת אלוקים אני!!!"** זה בדיוק באותו מטבע לשון שהשתמש יעקב אבינו כשרחל אמרה לו הבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי... ויעקב ענה לה: התחת אלוקים אני?? והקב"ה כעס ואמר לו: כך עונים את המעוקות?? חיך שבניך יעמדו לפני בנה... והנה הם עומדים כעת מול בנה- יוסף... והוא משתמש באותו מטבע לשון אבל מכיוון ההפוך... התחת אלוקים אני? וכי אני יכול לעשות מה שאני רוצה???

יוסף הוא בן של אבא שלו!!! כמו שיעקב אבינו מבין שהוא לא יכול לייצר דברים **טובים** מעצמו... ככה יוסף מבין שהוא לא יכול לגמול **רעה** מעצמו... שניהם... גם יעקב וגם יוסף... שניהם אומרים את אותו דבר!!

אבל בכל זאת... לומר את זה??? תלוי מתי!!!

כשמפחדים וחוששים ממך וכאן נדרש ממך להרגיע אותם ולומר להם... אל תדאגו... תפסיקו לחשוש ממני... אני לא פרנס שמטיל אימה על הציבור שלא לשם שמים... כאן צריך להגיד "התחת אלוקים אני???"

לעומת זאת כשמגיע יהודי שבור ורוצה להישען עליך... רוצה לקבל כח ותמיכה ותקווה... כאן מלמדת אותנו התורה- כאן אסור לומר לו "התחת אלוקים אני" בלשון שאלה. אדרבה כאן צריך לומר אני אשתדל לעשות הכל (לגופו של עניין במקרה הזה באמת התפילה היתה הבחינה של רחל ולא של יעקב ולכן הוא רצה שהיא תתפלל ולא הוא)

כידוע: ה' יעזור זה ביטוי שאנחנו משתמשים איתו הרבה!!! השאלה איפה הביטוי הזה נכון ואיפה לא...

כשאני מיציתי את חובתי ועשיתי כל מה שמוטל עלי... מכאן ואילך ה' יעזור ולא קשור אלי... כשיש ניסיון קשה ונדרש כאן התגברות שכרוכה בבטחון בה' שרווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר... כאן צריך להגיד ה' יעזור... לא קשור אלי... **אבל!!! כשזה כן מוטל עלי...** כשיש לי שיעורי בית שאני צריך לעשות אותם... או קבלת החלטה שמוטלת עלי... כאן אסור לברוח ולזרוק את זה על הרבש"ע ולומר ה' יעזור... וידוע הוורט על המשנה האחרונה בסוטה שמביאה רשימה של מחדלים ולקויות שיהיו בדור שבן דוד בא בו... ובסוף הרשימה כתוב **"ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים"** ודורשי רשומות ביארו: שזה השפיץ של המחדלים שיהיו באותו דור... שיהיה כ"כ הרבה בעיות ובמקום לשנס מתניים ולקחת אחריות... אנחנו נזרוק את זה לרבש"ע ונכריז: "אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים..."

בית שמור שאין בו אינטרנט פרוץ... בית כזה ה' מתהלך בו!!! בבית כזה אם יש חששות מה יהיה עם פרנסה ואיך נסתדר... פה יש בהחלט מה להכריז ה' יעזור... סו"ס ה' כבר פה... הוא כבר מתהלך בקרב מחניך... אז הוא גם יעזור... **לעומת זאת** בית שיש בו רשת ללא חסימה מבוקרת... בבית כזה רח"ל מתקיים מאמר שכתוב "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך..." ה' יתברך מסלק את שכנינו מהבית הזה... וכששואלים את ההורים מה יהיה עם הרוחניות של הילדים שלכם?? הם עונים: ה' יעזור!!! לא!!! דווקא פה ה' לא כ"כ עוזר... כי הוא לא פה... גרשתם אותו מפה... אתם רוצים להגיד ה' יעזור?? בבקשה... תכניסו אותו לפה... רק אם יהיה מחניך קדוש ואתה מצידך תעשה הכל כדי שלא יראה בך ערות דבר... כאן ה' מתהלך בקרב מחניך להציל את הילדים שלך בדור הכ"כ מסוכן הזה...

כולנו כבר התרגלנו בסוגיית הקורונה שהאכיפה הכמעט הכי חריפה במדינת ישראל היא מי שלא הולך עם מסיכה ברחוב... **ולכאורה אין בזה שום היגיון!** ולמה? כי לפי כל המדדים וכל הנתונים... עיקר שיעור ההדבקה מגיע דווקא מהמסעדות, ומהקומות הסגורים וכו', ואילו ברחוב עצמו שיעור ההדבקה הוא אפסי... ומהסיבה הזו ברוב המדינות האחרות בעולם לא עושים עסק מחייש מסיכה ברחוב... כי דווקא שם לא קורה כלום... נו... אז למה במדינת ישראל החליטו דווקא ברחוב לאכוף את חבישת המסיכה?? **לא תאמין מה הסיבה!!!**

הסיבה היא שנוכח... עיקר מוקד ההדבקה הוא במסעדות, באולמות, בבריות, או בבתי כנסיות, **אבל!!!** אם אתה מחפש את ההתקודה איפה נמצאת עיקר עיקר ההדבקה?? עיקר ההדבקה היא **לא** במסעדות, **ולא** בבתי כנסיות... **לא** בשום מקום אלא בזירה אחרת לגמרי לגמרי... לא פחות ולא יותר -- **חוסר מודעות!! חוסר מודעות זה ההההנושא!!!** אם יש בראש מודעות... ואנשים זוכרים שיש קורונה... אז גם במסעדה וגם במקומות סגורים שיעור ההדבקה הוא נמוך... כי סו"ס יש לאנשים מודעות והם פשוט נזהרים!!! ממילא בסופו של דבר... מוקד ההדבקה העיקרי זה עצם זה שאנשים שוכחים את קיומה של הקורונה! ולכן... הנוגעים בדבר החליטו שאם רוצים באמת למנוע את התפרצות הקורונה... הנושא הכי חשוב שצריך לשים עליו דגש זה לשמור על המודעות!!! וזה חשוב יותר מכל שיקול אחר... נו... אין אני שומר על המודעות?? אין אני דואג שקיומו של נגיף הקורונה לא ירד מסדר היום ולא ירד מהמודעות?? **הדרך היחידה היא** פשוט להכריח את כולם ללבוש מסיכה... איפה?? **ברחוב!!! דווקא ברחוב!!!** כי הרחוב זה המקום היחיד שכולם פוגשים את כולם... וברגע שכולם יהיו מוכרחים ללבוש מסכות ללא יוצא מן הכלל... כאן יש מפגן דרמטי ורשמי ובלתי ניתן לשכחה... זה משהו שמבטיח לנו שאנשים לא ישכחו את קיומה של הקורונה!!! וזה באמת נכון... אני ב"ה כבר לא שומע שום קו שמדבר על הקורונה... מבחינתי סיימתי עם הקורונה... אם אין לי בדרים שלי מישו שחולה קורונה מבחינתי היא לא קיימת... אבל! יש משהו שכל הזמן מזכיר לי את קיומה... המסיכה הנסוכה על כל מהלכי השנים ברחוב! זו היא הנדרטה שלא נותנת לי לשכוח מזה...

למרות שאני האחרון שאתן ציונים למדינה... אני חושב שבנקודה הזו טמון "מכל מלמדי השכלתי" נפלא ביותר שצריך לקחת אותו מיפת ולאמץ אותו אהלי שם ולעבודת ה'...

כן!!! צריך לדעת שקיימים הרבה סכנות בעבודת ה'... קיימים הרבה מוקדי הידבקויות שעלולים להתפרצויות... אבל!!! עדיין... אחרי כל הסכנות והשטחים המועדים שיש לחשוש מהם... יש דבר אחד שהוא אבי אבות הסכנות: **חוסר מודעות!!!** (ברור לי שלשמות בעיר אדומה עם מודעות ועם יד על הדופק... זה פחות מסוכן מלהסתובב בחוסר מודעות בעיר כתומה...) כמדומני שזו הסיבה שזכור קודם לשמור!!! כי נכון ששמור זה ל"ט אבות מלאכות בעצמם... אבל עדיין זכור!!! לזכור את השבת זה עוד יותר קריטי... אם תשים לב: העם היהודי משקיע המון המון אנרגיות **סביבתיות** בכל מיני דברים שעל פניו לא נראים כ"כ מהותיים...

ניקח את הדוגמאות הקלאסיות: כיפה... הקפדה על מנהגים... או בית כנסת... הדברים האלו אין להם כמעט מקור בתורה... אבל שם הכל קורה!!! כל היידישקייט שלנו מגיע מהבית כנסת... (תנסה לדמיין את כלל ישראל בלי חיי קהילה ובית כנסת) למרבה האבסורד כמעט תמיד דווקא יצירת המודעות נעשית לא בנקודה עצמה אלא דווקא **סביב הנקודה!!!** כי כדי ליצור מודעות צריך תנאי שטח יותר בולטים... יותר חיצוניים... יותר יחצנים...

כן... זה בדיוק כמו המסיכה שהחוק אוכף אותה דווקא ברחוב... עוד יותר אפילו ממקומות סגורים... למה?? כי תאר לעצמך שהיו נצמדים לנתונים היבשים ועיקר האכיפה על עטיית מסיכה היתה במסעדות ובבריות ובגני שעשועים... שם היו שוטרים ומחלקים דוח"ת על ימין ועל שמאל... אם זה מה שהיה קורה... אז אני שלא מסתובב במסעדות ולא בבריות ולא בגניות... הייתי שוכח לגמרי את הקורונה... לכן אין בריחה!!! ולמרות שדווקא ברחוב פחות קריטי ללבוש מסיכה... דווקא שם עושים עסק ולו כדי ליצור את המודעות!!!

אותו דבר להבדיל... לאורך כל הדרך ביהדות רואים את הגישה הזו... לדוגמא: הליטאי עושה עסק שלם מחודש אלול... לא מתחננים בחודש אלול... אל תדבר איתי בחודש אלול... מגיע החסיד ולא מבין... מה פרצת עליך פרץ?? מה המקור למושג של חודש אלול?? מה התשובה?? לא הבנת!!! אני צריך ליצור מודעות ואוירה של הכנה ותשובה ליום הדין... וזה אתה מסכים שזה באמת מהותי!!! רק הצורה שלי איך ליצור את המודעות הזו היא דרך העסק מחודש אלול!!! יתכן שלגופו של עניין... דווקא חודש אלול עצמו זה לא חוק פרה אדומה... אבל אל תזלזל לבי זה!!! כי זה הדרך שלי איך ליצור את המודעות ליום הדין!!! אצלנו רק אם יהיה אלול רציני... רק ככה יהיה לנו ימים נוראים כמו שצריך... אותו דבר החסיד... ישנם כל מיני סממנים חסידיים שמצליחים לעצבן את הליטאי... כל מיני פיצ'פקעס מהטיש וכל מיני אירועים... וכל הטרסק הזה... הליטאי עומד קשוח עם ספר מראי מקומות ודורש מהחסיד שיביא לו מקורות איפה זה כתוב ואיפה מצינו שזה כ"כ עקרוני...

ומה התשובה?? לא הבנת!!! יתכן שדווקא הטיש בליל שבת הוא לא מעיקר יסוד החסידות הכי מהותיים... אבל דווקא באמצעות המעמד הזה של הטיש... שם **על הדרך** נעשה חריש ויצירת מודעות לכל מיני יסודות הרבה יותר מהותיים ביסודות החסידות... והדברים המהותיים האלו הם דווקא מה שאתה **לא** רואה כלפי חוץ בטיש עצמו... כשהחסיד עושה עסק מהשמחה של הרבי... יתכן שלגופו של עניין דווקא בזה אין עניינים יותר מידי גדולים... אבל החיבור הזה וההשתתפות בשמחה וכל ההתלכדות סביב זה... באופן עקיף זה עושה עבודה מאוד מאוד חשובה במקום של ההתבטלות של החסיד וכניעה להוראות של הרבי... כן... אני בתור ליטאי עומד לפעמים משתומם מול הכניעה של ידידי החסיד אין שהוא מציית להוראות שיוצאות מפי הרבי שליט"א... כמה שזה קשה וכמה שכולנו בני אדם יש לנו את ההתמרדות הטבעית ברגע שהרבה אמר לחסום!! לפרוש!! הוא לא מתנוכח והוא עושה מה שהרבה אומר... שאלתי את ידידי החסיד: מאיפה קבלת את הכח?? אתה יודע מה הוא ענה לי? שם בטיש כל ליל שבת!!! שעמדתי שם ואתה לא הבנת מה יש לי לעשות... שם... שם נעשה החריש... שם נעשתה העבודת שטח השקטה... שכשהרבי יום אחד גיד משהו לעשות... אני לא אצטרך להוציא מהבדים את הכניעה שלי לרצונו... זה יהיה נשלף... בקיצור: תכנים לראש!!! יצירת מודעות ובסיס של רקע... הדברים האלו על פי רוב נעשים דווקא בדברים הסביבתיים!! דווקא בחלק היחצני... ויש עוד הרבה להאריך בנושא זה... בהזדמנות...

לפעמים צריך עירוי מכלי ראשון...

בשבוע זה הייתי מאוד מוטרד והתקשיתי לכתוב את הגיליון... כתבתי ומחקת... ניסיתי לשחזר משהו ושוב מחקתי... בהתחלה די התביישתי לספר מה כ"כ מטריד אותי... אבל כשכבר לא היתה לי ברירה ובלאו הכי לא הצלחתי לכתוב... אז התחלתי לחשוב על עצם הבושה שלי... למה אני מתבייש בזה?? ואז החלטתי **שעל זה עצמו צריך לכתוב מאמר...**

ובכן: סבתא שלי נפטרה!!! לא... זה לא אמא שלי שנפטרה בדמי ימייה... אלא אמא שלה... והסבתא ע"ה זכתה ב"ה לאריכות ימים ונפטרה מן העולם בשם טוב עם המון מצוות ומעשים טובים... והנה אני הנכד שלה מתקשה לאסוף את עצמי... כל כולי עטוף באבל ויגון... כל היום חושב על הסבתא שלי... על מאות אם לא אלפי שעות שספגתי במחיצתה במשך השנים וקבלתי ממנה... ועכ"פ בג' ימים הראשונים אני מתקשה להמשיך הלאה ולהתרכז בכתיבה של הגיליון... ו... ו... זה לא נעים לי... סו"ס יש טרגדיות גדולות יותר... (סו"ס על שרה כתוב ולבכותה ב-כ' קטנה...) יש מסתמא גם טרזות יותר גדולות שעברתי והצלחתי להדחיק אותם ולכתוב גיליון... ואילו כאן כשהסבתא נפטרה אני פתאום די מתקשה... זה לא נעים...

ואז!!! בשלב מסוים קלטתי שהחוסר נעימות שלי נובעת לא פחות ולא יותר ממה שנקרא במילים שלנו: **"סיפורי סבתא"**!! הההלו... תפסיק לספר סיפורי סבתא... או יותר נכון: תפסיק עם הבאבע מייעשת' שלך ותתחיל לדבר תכל"ס... לעניין... **הופה!!! כשקלטתי שזה "יושב על זה..."** אז הנה!!! יש לי כבר מה לכתוב השבוע בעלון... על זה עצמו אני אכתוב... על החוסר נעימות הזו בעצמה יש לי הרבה מה לכתוב...

סיפורי סבתא זה ביטוי!!! ביטוי שאנחנו משתמשים בו הרבה...

מתי אנחנו משתמשים בביטוי הזה?? כשמישהו מתחיל למרוח אותך ומתחיל לספר לך סיפורים שאי אפשר לקנות איתם במכולת... ותכל"ס... אתה רואה שהוא לא רציני... כאן הביטוי הנשלף הוא: אדוני!!! תפסיק לספר סיפורי סבתא... במילים אחרות: סבתא... היא זו שמספרת סיפורי סבתא... היא זו שאצלה אפשר למרוח את הזמן... אצלה הכל מתחיל ונגמר בסיפורים... אבל אצלנו... אין לנו זמן לסיפורי סבתא... אני צריך תוצרת... אני רוצה לשמוע תכל"ס... אני רוצה רצינות... אחת שתיים שלוש...

אז כמובן!!! לא להיסחף... כשאנו משתמשים בביטוי הזה אין לנו כוונות מיוחדות... זה בסה"כ סלנג וביטוי ישן שנשלף לנו בלי לחשוב פעמיים... (אגב: כשהייתי ילד קטן היה סלנג עוד יותר ישן שהיה הרבה יותר מזעזע... הסלנג היה תפסיק לספר סיפורי **מה שנתנה** אתה מבין לבד מה טמון במשפט המ'שכילי הזה... אגב: מיישהו העיר לי על שאני משתמש בביטוי סיפור מההפטרות שזה גם נשמע לקוח מהמשכילים...) **אבל בכל זאת!!!** למרות שלא מתכוונים לזה... בינינו לבין עצמנו... אל תכעס

עלי... עמוק בתוך הלב ככה אנחנו קצת... קצת מרגישים... כמה שתנסה למחות ולהגיד לי לא נכון... עזוב... נו... אתה מבין על מה אני מדבר... נו... וכנראה שהתפיסה הזו משפיעה עלי גם כאן... וממילא כשאני עטוף כעת באבל על סבתא שסיפרה לי כ"כ הרבה סיפורי סבתא... אדון אז נדברו הנכד מרגיש קצת לא נעים... הציבור רוצה תוצרת... רוצה חומר קריאה... מה נתקעת לך אצל הסבתא...

אז זהו!!! זה יהיה הנושא שלי היום!!!

דבר ראשון: קודם בא נבין את עצמנו... בא תכנס איתי לסיטואציה... הייתי בחור ישיבה שב"ה תפסתי את עצמי לידיים והתחלתי ללמוד בהתמדה... למדתי מסכתות שלימות... גם נפתחו לי עיניים גדולות... וכבר עסקתי בספרי רמח"ל ונפש החיים ותניא... חובות הלבבות ומסילת ישרים... יש לי כבר מושגים ואני באמת מנצל את הזמן וגדל בתורה ב"ה...

אבל עדיין נשארה לי הנהגה טובה שקבלתי מהבית!!! כל יום ששי מתקשר לסבתא (או מגיע אליה) ומדבר איתה ממושכות... בין 40 דקות לשעה תמימה... תנסה להיכנס לראש של בחור... (עזוב כעת בן אדם מבוגר... מבוגרים כבר באמת מבינים דברים אחרים) אני כעת בחור בן עליה... **מה לי ולטלפון השבועי הזה?? מה הוא חסר לי בחיים??** הרי הסיפורים כבר מוכרים... את המסירות נפש מהשואה... והיראת שמים הצרופה הזו כבר שמעתי אינספור פעמים... יאלה... ממשכיכים הלאה... סיימתי כבר את ספר "דרך ה'"... עכשיו צריך להמשיך ל"דעת תבונות..." סיימתי פסחים... עכשיו אפשר לעבור לתמורה... השיחת טלפון השבועית הזו עם הסבתא לא תקדם אותי בידיעת התורה וגם לא בספרי מחשבה... אתה מבין לבד שהסבתא במשך כל ימי חייה לא ידעה חמש אחוז ממה שאני יודע בתורה... (וזה כמובן לא גאוה... כי היא באמת לא היתה תלמידה של שרה שניר אלא תלמידה של אמא שלה שלימדה אותה להיות האידישע מאמע... זה הכל... ולמעשה זה באמת **ההכל**...) אבל כעת אני מספיד את עצמי... וה' ריחם עלי... ולא הפסקתי... בכל זאת המשכתי עם זה!!! כל שבוע והשיחות הממושכות... הסיפורים המוכרים... הביקורים התכופים והארוכים... ואם בשלב מסוים היה נדמה לי שזה ביטול תורה אז הביאו לי מעשה רב מהחז"א שזה לא ביטול תורה...

היום אני קולט איזו תועלת עצומה היתה לי מזה!!!

לא יודע אם שמת לב... אבל הסיפורי סבתא שלי האלו נכנסו פה בעלון הזה יותר מכל ספר מחשבה אחר שלמדתי בחיים...

ומה הפשט בזה??? העניין הוא כך:

בטיפול תרופתי יש שתי אפשרויות: או לקחת כדורים!! או לקבל דרך הוריד... רוב האשפוזים הקלאסיים בבית חולים זה אנשים שבסה"כ צריכים לקחת איזושהי תרופה... אבל היות וצריך השפעה קצת יותר דחופה ומסיבית... אז עדיף שזה יהיה **בעירוי!!!** מה שנקרא **עירוי מכלי ראשון!!!** בשביל זה צריך להיכנס לאישפוז... וכידוע... שלא נדע... בית חולים זה מקום מאוד מעצבן... מקום זר ולא סימפטי... ובפרט שכידוע שבבית חולים אין שעות...

הזמן שם עומד מלכת... אף אחד לא ממחר שם לשום מקום... (חולה שיתלונן... נו... תסיימו איתי... אני רוצה לחזור הביתה... יגידו לו: מה יש?? בסה"כ הגעת לפני יומיים...) ולמה זה ככה? כי היות ובבית חולים זה צריך להגיע דרך עירוי!!! דרך הוריד!!! אז ההלו... קח את הזמן שלך... אתה כעת צריך להיות פה... אל תמהר... פה לא מעניין אותנו שיש לך סידורים ובבית מחכה לך הרבה עבודה... פה זה לא מעניין את אף אחד!! כעת בשביל הטיפול היעיל אתה צריך להיות פה! לגמרי פה!

אני חושב שזה משל מאוד מוצלח וממחיש... הנמשל הוא:

לנו יש הרבה עבודת ה' על הראש... יש לנו לוח זמנים קצר וצריך הרבה הספקים והישגים... צריך לדפדף כך וכך דפי גמ' שאסור שהם יצאו לי מהראש... צריך לקבל מושגים בהרבה ספרי מחשבה ומוסר... וזה חשוב!! זה מה שנקרא **טיפול בכדורים...** כל פעם שאני מרגיש צורך אני לוקח כדור... פעם זה ויטמין של מוסר... ופעם זה סידרה של קפסולות של דפי גמ'... אבל זה עדיין לא מספיק!!! אם אתה רוצה שהידישקייט תחדור בתוך העצמות... כאן אי אפשר להימלט **מעירוי מכלי ראשון!!!** בשביל שזה יכנס דרך הוריד אתה צריך נכונות להיכנס לאישפוז אצל "שאל אבין ויגדך זקנין ויאמרו לך..." וכאן זה לא עובד עם כדור בראש ו... קדימה... ממשכיכים... **לא!!! פה אתה צריך לקחת את הזמן שלך...** ולכופף את הראש ולהכיר בדורות הקודמים שיש להם מה להוסיף לך... ולבא לבית של ההורים או לחילופין לסבא או סבתא... להוריד כובע וחליפה... (גם מי שלומד תורה עם חליפה פה אין טעם ללבוש חליפה כי זה לא לימוד...) וכעת מגיעים **לכבוד!!! לכבוד** את ההורים... (אבא אמא, או סבא סבתא... אצלי במקרה זה היה סבתא כי הסבא נפטר לפני 65 שנה... כל מקרה לגופו...) כאן זה לא עובד עם הספקים!! זה לא מרפאות חוץ שאתה מגיע... מקבל כדור וממשיך הלאה... זה להגיע לכאן ממקום של **כבוד!!!** ממקום של הכרה שיש לי כאן מה לקבל... באתי לשבת כאן ואפילו לפטפט... זה גם לא מעמד רשמי שבאתי פה לשמוע סיפורי גנוך קידוש ה' ולהתחזק לא!!! באתי לכאן נטו ממקום **מכבד** לדור שלפני... ואני פה בשביל להיות פה ולדבר... ו... ודווקא בצורה הזו הדברים נכנסים דרך הוריד!!! וזה באמת **עירוי מכלי ראשון!!!** בחיים לא הייתי מעלה על דעתי מה השיחות הממושכות האלו חוללו בנפש שלי... **כן... זה מאוד מטעה!!!** כשאתה רואה בן אדם בבית חולים ולא עושה שם כלום... בסה"כ אחות מגיעה פעם ב... פעם בכמה שעות נותנים איזה עירוי... איזה ביקור רופאים... והתחושה הכללית היא שחבל... הוא סתם מבזבז את הזמן שלו פה... הוא לא עושה פה כלום... אבל כלונו יודעים שזה לא נכון!!! סו"ס זה בית חולים!!! פה הטיפול הוא מקיף... מסיבי... וחודר דרך הוריד...

אותו דבר כאן... הסיפורי סבתא האלו הם הרבה פחות מרשימים מלימוד ספר מוסר... אבל הסיבה היא שספר מוסר הוא עדיין כדור לבליעה... (בפרט למי שלא יודע איך ללמוד נכון) ואילו הכיבוד הורים והנכונות לקבל מהדור שלפנינו זה סוג של אישפוז... הדברים עוברים בצורה הרבה פחות מוחשית... אבל ישירות פנימה פנימה!!!

זה סיפורי סבתא ? ! ? ! זה סיפורים שעולים לנו בחיים!!!!

אף אחד לא יכול לעשות את זה!!! אפילו ספרי מוסר לא לגמרי יכולים לגמור את זה... **זה חייב להגיע גם בעירוי מכלי ראשון!!!** חייבים להיצמד לדמויות כאלו שיזכירו לנו מציאות שכזו... רגע לפני שנאבד גם אותם...

ואם כבר פתחנו את הנושא הזה... חובה לסגור פינה אחת חשובה... מה קורה במי שהדור הקודם שלפניו הם לא... לא כ"כ מודל לחיקוי... ואדרבה... הוא מצידו עשה כברת דרך רוחנית ארוכה כדי להתרומם הרבה יותר מהם... ובקיצור: לא שייך פה "שאל אביך ויגדך".

אז בקצרה ממש... העניין הוא ככה: לנו בתור יהודים יש שני מסלולים... או להיות **בנים- בני ישראל!** או להיות **אבות!!!** אם יש לך אבות... כאן העבודה שלך להיות בן... להרכין ראש ולקבל מהאבות... אבל אם אין לך אבות שמשמשים לך דוגמא... אז ה' לא רצה שתהיה בן אלא תהיה אבא!!! אברהם אבינו היה **אבא!!!** למה?? כי הוא לא יכל להיות בן של תרח... תרח לא היה מודל לחיקוי... לכן אברהם נהיה אבינו!!! גם יצחק ויעקב שכבר כן היה להם אבא. אבל מהבחינה הזו שהיה להם תפקיד אחר ושונה אחד מהשני... אז כל אחד מהם נקרא אבא בייחס למה שהיה צריך להתחיל דווקא ממנו והוא לא יכל לקבל את זה מאבא... ופה נדרשת מאיתנו החכמה והתמרון ולדעת באיזה חלקים אנחנו צריכים להיות **בנים** ולהרכין ראש כמנשה ואפרים ולהתיישב על הברכיים של אבא או סבא ישראל ולקבל ממנו! ובאיזה חלקים נדרש ממני אדרבה... להיות אבא... נשני אלוקים את בית אבי... להשאיר את העבר מאחור ולהתחיל משהו חדש!! להיות אבא ולא להישאר במשבת של בן... **זו דינמיקה שנדרשת**

מכל אחד ואחד מאיתנו! מצד אחד להיות בן... להיות נכד... להסכים להיות עוד חוליה בשלשלת הזהב שמתחילה מיעקב חבל נחלת... ומאידך לזהות איפה המושכות נמצאים בידיים שלי ומכאן אני צריך לזהם לבד!!! צריך את השליטה על ההגה לדעת מצד אחד להתניע... ואיפה לשים את האמברקס של ההתבטלות לדור הקודם...

תן לחכם ויחכם עוד...

מה שכן... בחור יקר... אברך יקר... לכו!!! לכו להורים... לכו לסבא וסבתא... תכבדו אותם!!! תנצלו אותם!!! תנשמו את הניחוח היהודי הבריא שלהם... אל תחשבו שזה בזבוז זמן... כל דקה אצלם אתם חוסכים הרבה מאוד כסף אצל המטפל הרגשי שיצטרך להשתיל לנו מבחוץ כל מיני דברים שלא קבלנו אותם עמוק מבפנים... מפני שיבה תקום והדרת פני זקן!!!!

שלי זה הגיע משנאה תהומית לגרמנים שהיא הכירה אותם "יותר מידי טוב...!!" כשהיא ראתה בלורית זה הזכיר לה את מנגלה שהיא פגשה אותו כמעט כל יום... לך תתווכח עם תיעוב כזה שעוד נכנס לך דרך הוריד... תחשוב איזה "שבב" זה... עף לך המוח... (שתדע: אם יום אחד אתה גם תתעב את זה... כנראה שאתה מושפע מהשלב הזה שהקרינה שלו עברה דרך הוריד שלי היישר לתוך האנטנות שלך...)

ועל כולנה!!! הפינוק שלנו... המרמור שלנו... ההתרגלות שלנו שהכל נעשה בלחיצת כפתור וכל דבר אמור להסתדר ומיד... וכולם כמובן חייבים לנו... התפיסה הזו שהכל חייב להגיע הכי מהר והכי בקלות ובלי טיפת מאמץ... הסגידה למקסימום הנאה ומינימום מאמץ שהיא השורש לכל הדכאוונות ואיבוד טעם וריח שבדורנו... כל הלקויות האלו שאנחנו כ"כ עמוק בתוכם... כמדומני שאין לנו שום דרך וכלים איך לאחוז חזק ולא לצנוח בצניחה החפשית הזו של העולם **אלא רק!!! רק באמצעות המהזיונים האחרונים שעדיין מהלכים בינינו שיזכירו לנו את זה!!!** אין!!! אין דרך אחרת... אנחנו צוחקים על הזקנים האלו שעדיין שולחים מכתבים דרך הדואר ומחכים שבועות עד שזה יגיע... אבל אתה לא קולט... שבזמן שהם ישבו בסבלנות וחיוכו... אני הספקתי להתעצבן מאות פעמים על המייל האיטי שלי... שאורך לו חמש דקות עד שהוא שולח... **אתה קולט???** אני מזלזל בן אדם שמחכה כמה שבועות **ולא רע לו...** ואילו אני מתעצבן על חמש דקות איחור **ורע לי...** ואני עוד מזלזל בו?? אני עוד מרגיש שאני התקדמתי והוא נותר מאחור... מי פה המטומטם???

אני הרגשתי שסבתא שלי נשארה פרמיטיבית ואני התקדמתי... אז איפה השמחה והטוב לבב שלי?? איפה הסיפוק שלי?? למה לסבתא שלי לא היה כלום והיה לה הכל... ולנו יש הכל ואנחנו כל היום מדוכדכים ומיואשים ומתוסבכים?? מי פה הפרמיטיבי ומי פה המשודרג?? **זה הרי דברים כ"כ פשוטים!!! אז למה תכל'ס זה לא פשוט???** כי זה העולם... זה החיים... ואתה צונח יחד עם העולם בלי כמעט אפשרות לא להתנגד ולא לחשוב...

אבל יש אפשרות אחרונה!!! להכניס את עצמך לאשפוז כמעט כפוי ולאחוז בשארית הכוחות בדורות הקודמים ולישא עיני אל ההורים האלו ולזעוק לפניהם: אנא... תזכירו לנו מה זה שפיות רגע לפני שאנחנו לגמרי מאבדים קשר עין!!! זה מה שאני מרגיש עכשיו... הייתה לי סבתא שהזכירה לי שהאושר לא מחכה לי בנהנתנות ובחיים הקלים של דורנו... היא הזכירה לי שקשה זה טוב... וכעת כשהיא נלקחה ממני... אוי אוי... לך תדע... מאין יבא עזרי... תאר לעצמך שפתאום יהיה לי נורא קשה גם לקחת את הילד וגם ללכת איתו לחנות... ותאר לעצמך שאני אצא מהבית... ובכיס אחד יהיה לי נגן... ובכיס השני מצלמה ובכיס השלישי פלאפון... אתה יודע כמה ששלושתם ביחד כבדים?? בפרט בדור החלש שלנו. אין ברירה... מוכרחים שהרבנים יאשרו פלאפון עם מצלמה ונגן כי אחרת אנו עלולים להתפרק. **מי ישמור עלי שאני לא אהיה כזה נבוב???**

עד עכשיו היתה לי סבתא שהמטחנת בשר הידנית שלה הזכירה לי לשמור על השפיות שלי מול המייל וההויז והשלט... כעת מי יאזן אותי??

יש וורט שנכתב כאן בגיליון זה כמה פעמים... כידוע: אמא של שלמה המלך היתה מכה אותו... "דברי למואל בן משא אשר יסרתו אמו..." ונשאלת השאלה: למה שלמה המלך קיבל מכות מאמא שלו... מה... הוא היה כזה ילד רע?? **התשובה היא:** ששלמה המלך היה החכם מכל אדם והוא אמר לאמא שלו... אמא: אני **באמת** יותר חכם ממך!!! אני לא עוד איזה מתלהב צעיר שנדמה לו שהוא חכם יותר מכל העולם... אני **באמת באמת באמת** יותר חכם מכולם!!! וממילא אני יותר חכם גם ממך...

ועל זה אמא שלו נתנה לו מכות ואמרה לו: שלוימלה שלי... גם החכם מכל האדם... גם לו יש מה לקבל מאמא!!! **והוא הבין את זה!!!** וזה המסר הראשון במשלי: "שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמן..." מה הפשט בזה? כן... החכם מכל אדם יכול לבלוע המון כדורים... יש לו יכולת לאסוף המון המון נתונים... **אבל לקבל דרך הוריד??** את זה אפשר לקבל רק באשפוז מול העמוד שיסרתו אמו שבעצם האישיות שלה העבירה את היידישקייט בעירוי מכל ראשון!!! רק בהתמודדות מול מוסר אביך ותורת אמן... שכמובן!!! אני חושב אחרת ומבין יותר... ויתכן גם שזה נכון!! ובכל זאת... דרך הוריד רק הם יכולים להעביר לך...

רק בתור דוגמא... סבתא שלי במשך שנים הקפידה שלא להשתמש בחשמל של שבת... אלמנה צעירה עם ילדים קטנים יושבת בחושך... והמקור?? אל תשאל... (אני עד היום זוכר שהיא היתה מנתקת את המקור... שמה קרח... ובמשך השבת זה היה מפעיר ובמוצ"ק היה רטוב... וששון ושמחה...) עכשיו למה?? כי היא היתה גרה בבני ברק והיינו חזון אישניקים?? מה פתאום!! איפה... היא גרה בכפר אתא, והיא בכלל לא ידעה שהחז"א מדבר על זה... רק מה?? זה הגיע מאותו מקום שזה הגיע למון החז"א בעצמו... ממקום של רגש חם לשבת קודש!!! עכשיו: יום אחד התחנתתי וכעת הייתי צריך להחליט האם אני הולך להקפיד על חשמל של שבת או לא?? אתה מבין לבד שבדור שלנו שאלה כזו היא מיד נהיית שאלה של שייכות של סידור מדפים... האם אני חזונאישיניק או לא?? עד כמה אני ליטאי לא ככזה... ואולי אני אפילו קצת חסידישער?? **ואז לפתע קפץ לי השבב!!!**

פתאום נזכרתי בשולחנות שבת החשוכים אצל הסבתא... ששם הזריקו לי עוצמות של רגש יהודי לשבת קודש... וזהו!!! אני היום מקפיד על חשמל של שבת לא בגלל שאני ליטאי ולא חזונאישיניק... אלא בגלל הסבתא ההונגריה שהכניסה לי רגש לשבת קודש דרך הוריד!!!! תעשה משהו...

סבתא שלי הכניסה לי דרך הוריד תיעוב לבלורית ולכל מראה מודרני וגם שלקוח מהגוים... **עכשיו שים לב:** אם החינוך הזה היה מגיע מהקהילה... אז זה היה משהו שמתויג לחרדי פאנאט והסגור... והשיחה הייתה נדחית! אני עצמי הייתי מפתח ריאקציה כמו הדור שלנו וכ"ש שלא יכולתי להעביר את זה הלאה... אז זהו!! שאצל סבתא

"ופרה לו איש האמת..."

ידידי היקר: אפשר בבקשה לשאול שאלה אישית?? אבל תהיה כנה איתי... תענה לי את כל האמת!! בסידר?? הרי כך:

אתה כל בוקר שולח את הילד שלך לחידר עם הצהרת בריאות. כתוב שם: הריני מצהיר שמדדתי חום לילדי, ונמצא כי חום גופו הוא מתחת ל-38 מעלות... עכשיו: בינינו... תסתכל לי בעיניים: האם אתה עדיין מודד לו חום??? תענה לי את האמת...

אה... לא??? מה... לא??? נו נו נו לך... גרוע מאוד... זאת אומרת במילים אחרות הילד שלך לא מדד חום... אתה משקר... הצהרת שהילד שלך מדד חום ותכלס לא...

אתה יודע מה עשית פה?? אתה יודע איזה השלכות הרתות גורל יכולות להיווצר פה?? נו... מה באמת יכול להיות??

אז הנה!! שתתפלא לשמוע... אבל דווקא מהחום של הילד שלך אני ממש ממש לא מוטרד... אני במקרה באופן כללי כבר לא בפאניקה מהקורונה... (הודות לכן של משרד הבריאות שסוים הפסקתי לשמוע בשלושה חודשים האחרונים...) חוץ מזה שהילד שלך... גם אם יהיה לו חום 39... אנחנו כבר מכירים אותו... גם בשנה שעברה בדיוק בתקופה הזו היה לו חום והרופא ילדים אמר שזה ויראלי וזה בסה"כ הצטננות או וירוס... אז למה שהשנה זה לא יקרה גם?? וכי הקורונה ריפאה את כל הוירוסים??

אז החום של הילד שלך ממש ממש לא מטריד אותי במיוחד...

אבל יש משהו אחר!!! שהוא כן אמור להטריד אותנו:

אתה כותב במו ידיך על הצהרה רשמית שאני מדדתי חום לילד שלי ואתה חתום על זה!!! אתה מצהיר את זה... זה מסמך רשמי... וחתימת ידך וכתב ידך יוצא מהשטר הזה...

זה שקר!!! שקר במצח נחושה!! לא היה ולא נברא!!! לא יודע... עד כמה שזכור לי... אנחנו במקרה הנכדים של יעקב אבינו שהוא "עמוד האמת". בשביל מה אנחנו נכדים שלו?? בשביל שנספקר במצח נחושה ונצהיר שמדדנו חום לילד כשלא מדדנו...

אני רוצה שתביין: בשלמא היית בסיטואציה מאוד קשה שהיית צריך לגנוב את הברכות פה גם יעקב אבינו צריך לשקר.. בשלמא כשהיית צריך להיכנס בהיחבא לבית הכנסת וממשלת הזדון לא נתנה לך... כאן היית צריך להיות "אחיו אני ברמאות..." ולעשות "סחור סחור אמרי לנוירא...". ולעשות כל מיני פולישטיק ולבלבל את האויב כדי שלא יפריע לך לעשות רצון ה'...

אבל כשהכל טוב... אין לילד חום... והוא יכול למדוד חום ואין פה חששות ואין כאן שום השלכות... וסתם ככה אתה מחליט לשקר כמו שאתה נושם. אם אפשר לשקר למה להגיד את האמת.

וכי זה מה שהנחיל לנו יעקב איש האמת???

באמת נראה לך שיה נגמר כאן?? מי שמתרגל לשקר חופשי סתם... ללא ספק הוא מוצא את עצמו משקר גם לא סתם...

זה בדיוק כמו הילד שלך שאם יש לו חום... אסור לו להגיע לחידר... למה??? כי אם יש לו קורונה זה לא נגמר אצלו... הוא יכול להדביק את כל הכיתה... אז לא פחות מזה והרבה יותר מזה... השקר הספונטני שלך שבלי למצמץ אתה מצהיר משהו שלא עשית אותו... שלא תחשוב שזה נגמר פה!! זה מדביק!! מחר אתה תמצא את עצמך משקר בדיני ממונות ממש... קח את זה בחשבון... (אני בעד שתהיה אמין ואם לא היה לך זמן למדוד חום תחמיק את השורה הזו...) עכ"פ זו נקודה למחשבה בגורן האטד לשבעים ימי האבל על יעקב עמוד האמת... (אגב: כדי שלא תפריש כרוצות דיבה... במקרה אני דווקא מכיר הרבה יראים ושלמים שמהשיקול הזה בלבד הם מקפידים מאוד למדוד חום כדי להוציא דבר שקר מפייהם... לכן הדברים אמורים רק למי שזה נוגע אליו...)

שידוכים!! בין שוכו... לצרעה ואשתאול... וגם אזור ערד בתמונה...

שלום לכם... אנחנו משפחת חבר משבט יהודה... השדה אחוזה של הבית אב שלנו זה בעיר "שוכה" שבגבול שפלת יהודה... אבות אבותנו גרים פה כבר למעלה מעשר דורות מאז שאבי שושלת המשפחה הגיע לכאן באותם שבע שנים שכיבשו וחילקו... ואז שבט יהודה ושמעון עשו הסכם "עלה איתי בגורלי ונלחמה בכנעני, והלכתי גם אני איתך בגורלך" והם לחמו כאן את מלחמת ה' וכבשו את כל האזור הזה... האמת היא שאנחנו סיפור מיוחד!! אנחנו לשם שינוי מצאצאי כלב בן יפונה שהוא קיבל נתחים משמעותיים מאוד מנחלת יהודה... (חוץ מקרית ארבע...) ועכ"פ אבי שושלת המשפחה שלנו קיבל את השדה אחוזה הזו שלימים נקראת בשם העיר שוכה... (כיום ליד צומת האלה או נתיב ה"ה) כמובן שהמסורת היא שבשעתו משפחת חבר שלנו כולה מנתה ביחד עשרים נפשות... הורים ושבעה ילדים ועוד כמה נכדים... והם קיבלו שדה אחוזה שמתאימה לכזה מניין נפשות... ואתה מבין לבד שבמשך עשרה דורות המשפחה גדלה לעשרות אלפי נפשות ו... ויחד איתה התרחבה השדה אחוזה ועל זה נאמר "ארץ הצבי..." כיום השדה אחוזה שלנו היא עיר ואם בישראל!! עכ"פ הבת שלנו התבגרה והתחלנו בשעה טובה לשמוע שידוכים... אז כמובן שהנדיפות הראשונה היא לשמוע שידוכים מהבית אב הפנימי שלנו... ממשפחת חבר מהעיר שוכה... זה הכי אידיאלי!! הזוג יקבל שתי דונם מנחלת המשפחה... אבל אנחנו לא נעולים דווקא על זה... שהיה ברור... אם נזכה ויהיה איזה צורבא מרבנן צעיר שבדיוק יעבור כאן באזור... אם אבא יזהה שהוא איש אלוקים... אז גם אם הוא יהיה מהשבט נפתלי... אבא לא היסס לסגור איתו שידוך... ומקסימום אבא ישיכר לו את שדה מקנה שממוקמת סמוך למערת עדולם... ואם החתן יחשוש לגור שם (כי... כי עדולם זה מקום בעייתי... כל הצרות קרו שם... שם הייתה הירידה של יהודה עם רעהו העדולמי... שם דוד ברח מפני אבשלום ורעד עדולם יבא כבוד ישראל...) אז מקסימום אבא ימכור לו כמה דונמים בשדה אחוזה שלנו... אבל זה כבר קצת מלחיץ... כי זה עלול להרגיז את המשפחה המורחבת והם עלולים להגיע יום למחרת ולפדות את השדה אחוזה בעל כרחו (במחיר של זרע חומר שעורים בחמישים שקל כסף...) ואם זה יקרה... אז באמת ניאלץ להיפרד מאחותנו והיא תלך אחרי בעלה אי שם לגליל העליון... וזה קצת מרתיע אותנו... סו"ס אנחנו מתגוררים במקום כ"כ מיוחד... אנחנו נמצאים במרחק של פחות מעשרה פרסאות מירושלים... אנחנו בתוך הקו הירוק של דרך רחוקה... באזור שלנו אין התחמקויות מקרבן פסח... בישוב שלנו יש הרבה כרמים של יין בברכתו של יהודה בפרשת השבוע ("אסורי לגפן עירה ולשוקה בני אתוננו" נחל שורק עובר די קרוב לישוב שלנו...) וכל מי שיש לו כרם רבעי הוא צריך להעלות אותו כמות שהוא לירושלים והוא לא יכול לפדות אותו... כי לגאווותנו!! הישוב שלנו הוא בתוך מהלך יום לירושלים... אנחנו גם מאתם אלו שעולים בליל ר"ח להעיד עדות החדש ור"ג מסתין לנו... זה... זה זכות מיוחדת לגור בכזה מקום!!! קשה להאמין שאחותנו תסכים לעזוב כזו קירבה לבית המקדש וללכת הריחק... אבל שוב... בסופו של דבר אהבת תורה תגבר על כל רגש אחר... והיא תלך אחריו גם לעבר הירדן בארץ לא זרונה...

---כך... אחותנו הגדולה נישאה לאחד מבני הקיני... האמת היא שהיינו קצת בהלם... סו"ס אנחנו משפחה מיוחדת מצאצאי כלב ועוד לא סתם... אלא מאשתו היהודיה (דהיינו בתיה בת פורעה, עיין דברי הימים א' ד' י"ח... צא ולמד בגבל הכרמלי שהנשא על דוד בזה שהוא צאצא יותר מובהר ממנו שהוא מורע כלב, עיין רש"י דה"א י"ב ט') ואילו בני הקיני הם גרים... ואין להם חלק ונחלה... ובפרט שאביהם ציווה אותם שיגורו באוהלים כמו נוודים... אבל הבחור היה תנא קדוש ונורא מגדולי תלמידי יעבץ וכל כולו שימעתו סוכת... ומעידים עליו שהוא ראוי לשבת בלשכת הגזית והוא סוכה ברוח הקודש (עיין רש"י סוטה יא.) אז אבא לא היסס ולקח אותו לחתן...

אז נכון!!! כל פעם שאבא רוצה לעלות לירושלים לפני שאנחנו עולים לבית המקדש... קודם כל אנחנו עושים עיקוק ושוכרים גמל (שהמרכב שלו סחור מחשב מרכב) ואנחנו הולכים לאזור ערד בשביל לתת דורון של מזון ומחיה לגיס הקדוש שיושב ועוסק בתורה שהרי כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו מקריב ביכורים (כתובות קה): ורק א"ח אנחנו עולים לירושלים... דא עקא!!! שכשאנחנו מגיעים לאזור שם איפה שהגיס שלנו מבני הקיני אמור להתגורר... אנחנו לא באמת יודעים איפה הוא גר... כי הוא כל הזמן נייד עם האוהל והמקנה שלו... אז אנחנו מגיעים לאזור ואז מתחילים לברר... מצטיידים עם מצפן... ואיכשהו מנסים לאתר אותו...

כשאתה מגיע אליו... כל כולו מאיר באור התורה... לפני שבועיים שהגענו אליו דברנו איתו בלימוד... וכמובן שהסוגיה הנובעת כעת היא סביב השנה הבאה שהיא שנת השמיטה... ובשמיטה הקודמת מי שזכר... לשכת הגזית גזרו שאסור לדייר שדהו בשביעית אלא רק באופנים מסוימים שלא יראה כאילו כמזבל שדהו בשביעית (שביעית פ"ג מ"ד) זו סוגיה מאוד מעשית בפרט לבני הקיני שכל מערכת החיים שלהם בנויה על סגירת שטח מסוים למקנה לשבוע שבועיים... עד שהצאן גומר לאכול את כל העשבים שנשארו שם ואז מסירים את המחיצות ועוברים למקטע הבא וכך מתקדמים כל הזמן או מסתובבים סביב סביב...

--- עכ"פ זה החתן הראשון אצלנו במשפחה... ולמרות שזו משפחה פחות מיוחדת אבל "קרה היא מפנינים" היחוס של תלמיד חכם יותר גדול מכה"ג שנכנס לפני ולפנים... לעומת זאת החתן השני במשפחה הוא דווקא מגיע משבט דן ולא שבט יהודה!!! אבל זה בסדר... לא הוצרכנו לנגוע חלילה בשדה אחוזה... ולמה??

כי נכון אמנם שהוא מגיע משבט דן... אבל השדה אחוזה של המשפחה זה מאזור צרעה ואשתאול שזה אחד מקוי התפר שבין יהודה לדן... כן!!! זה אחד מהמושגים שטוב לדעת אותם... אמנם לכל שבט יש את הנחלה שלו... אבל תמיד יש את אזורי התפר שבין שבט לשבט שאם יש שטח של עשרים קילומטר שנחלת דן גובלת עם נחלת יהודה... אז באזור הזה יש ערים משותפות לגמרי... כגון צרעה ואשתאול ותמת... וגם אם לא ממש ערים משותפות אבל סמוכות מאוד... כך שבאופן טבעי באזור הזה נעשים הרבה שידוכים משבט לשבט!! אז גם אחותנו התחנה עם בר בי רב משבט דן... הם אמנם גרים באשתאול בחלק של דן אבל זה מרחק של כמה פרסאות בודדות מהבית שלנו... מה שכן... רוב הקרובי משפחה שלהם גרים בכלל מנחלת דן שנמצאת בלשם אי שם בכתף חרמון... וכשאבא יוצא לפעמים בתור שליח של ב"ד לגולה הוא עובר שם ומתארח אצלם... מה שבטוח כעת קפוא שם ויש שם שלג מעכשיו עד סוף החורף... ומסילא השליחויות של בית דין לאזור הזה בסוריה לתקן את המועדות זה מהשליחויות היותר קשות... וקרות... עכ"פ בשבועות האלו יש קצת עומס מנחלת דן שבאזור שלנו... כי מרוב ש-קר שם... אז יש הרבה שמגיעים קצת "להתחמם" מקרני השמש שבעיר "בית שמש" שבגוש דן השני... (כן... בית שמש שכיום, נקראת ביהושע יט בשם "עיר שמש"... לך תדע... אולי בגלל זה... בגלל אנשי לשם שבאו להתחמם שם בימות החורף... נו נו...) עכ"פ בקיץ כמובן שעושים ההיפך... כל אנשי גוש דן הולכים ל"קאנטרי"... סליחה... לא לקאנטרי של ארץ העמים... חס ושלום!! אלא להר החרמון שהטל שלו יורד על הרי ציון כי שם ציוה ה' את הברכה... עכ"פ חודש טבת עם כל הקור שבו ובפרט בלשם הקפואה... זה לא מפריע לחודש הזה להיות החדש המיוחד לשבט דן... לא נותר לנו אלא לסיים בתחינה של סבא ישראל- לישועתך קיייתי ה'.

מה בין צדיק לתלמיד חכם? יעקב או יוסף...???

סגיד ליה... **מה הכוונה???** יעקב ויוסף- שניהם יודעים טוב מאוד... שהפרנס האמיתי של העולם... זה יעקב עמוד התורה שהוא אילנא דחיי!!! אבל!!! יוסף הוא אחראי על **הגילוי!!!** יוסף מופקד על הקידוש שם שמים **בגלוי**... הוא זה שדרכו זה מתגלה ומופגן כלפי חוץ... **לכן יעקב אבינו משתחוה לו!!!** כן... אמנם אני הוא השיבר האמיתי... אבל לולי הגילוי שלך... כבוד שמים היה יורד לכאן בשלשלאות של ברזל... **בזכותך כבוד שמים בגילוי גמור!!!**

כאן במשפטים צורים אלו טמונה נקודת ההבדל בין התפקיד של תלמיד חכם לעבודה של הצדיק... העולם עומד על התורה!! העוסק בתורה כראוי לשמה הוא דבוק באילנא דחיי וממנו משפיע חיים ושובע וברכה על כל העולם... **אבל יש חסרון אחד!!!** כח התורה משפיע על העולם רק ב"זעיר אנפין"!!! בשקט... בסוד... אם אתה לא מבין על מה אני מדבר... אתה מוזמן ברבע זה ללכת לבית המדרש... ולראות עוד איזה בחור ישיבה שיושב ולומד בהתמדה... עעעעע אחד... אתה מוזמן להיכנס לכולל אברכים ולראות עמוד כמה אברכים שיושבים ולומדים תורה... כמה אתה "שם" עליהם?? 1800 שקל כולל דתות... (כל שקל נוסף זה רק בתנאי שהוא גם עושה קירוב... פלוס שמירת סדרים... פלוס מבחנים... פלוס כורעים ומשתחוים...)

האברך הזה... הבחור ישיבה הזה... הוא פרנס נוסח יעקב אבינו!!! כל העולם כולו עומד עליו... **דא עקא!!!** שהעולם "יושב" עליו... העולם יושב עליו כ"כ טוב... שהעולם לא מעלה על דעתו שהוא ניזון בשבילו...

אבל!!! כאן מגיע הצדיק!!! מגיע בחור ישיבה שלא רק עמל בתורה אלא גם שומר על העניינים... ונועל כל השיברים האישיים שלו ומוסר אותם רק לרצון ה'... ואז הקב"ה במקביל נועל בשבילו את כל השיברים של העולם ומוסר רק לו את המפתחות של השפע של העולם. **ופה מתחיל הסיפור של הצדיק!! של הפועל ישועות!!!** הפועל ישועות מקבל לידים שלו את הכח להשפיע על העולם אבל לא ב"זעיר אנפין" אלא בגילוי ובהארה!!! מגיע אותו יהודי אפילו פשוט שיש לו ניסיונות בקדושה... ניסיונות מול פגעי הטכנולוגיה ואיפה שאף אחד לא רואה הוא מתגבר ומוסר בידיים של הקב"ה את כל השיברים שלו...

ואז הקב"ה מחזיר אהבה בכפליים ומוסר בידיים שלו את כל השפע... **של מי??** השפע שאותו אברך שיושב ולומד משפיע על כל העולם... השפע של כל אלו שיושבים בבית המדרש ולומדים והם כבר מקיימים את העולם רק בלי שאף אחד יודע... אבל הצדיק הזה מקבל את הרשות ואת האפשרות להשפיע את זה **בדרך של גילוי!!!** צדיק גזר והקב"ה מקיים... הקב"ה נועל לפעמים יוזם נעילת צניעות ואם אתה רוצה לפתוח אותם לך לצדיק... לכו אל יוסף... והתלמיד חכם לפעמים צריך להשתחוות לצדיק בדיוק כמו שיעקב אבינו השתחוה ליוסף!!! כן... התלמיד חכם צריך לדעת שאמנם אני מחזיק את העולם וכל העולם ניזון בשבילי... אבל כשאני עושה את זה לבד זה נעשה באופן של הסתרה גמורה... ורק ע"י הצדיק זה יכול לבא בדרך של גילוי!!! **זוה חלק שלנו! ואת זה אי אפשר לקחת לו!!!**

רבי יוחנן בן זכאי שולח אנשים לרבי חנינא בן דוסא שיתפלל עליו... במילים אחרות: רבי"ז משתחוה לרבי חנינא בן דוסא... והתלמידים שלו שואלים אותו: רבה... וכי רבי חנינא יותר גדול ממך?? הרי בסופו של דבר אתה עמוד התורה... אתה אילנא דחיי... כל העולם ניזון בזכות התורה שלך... אז למה אתה צריך להתדבק על דלתו של רבי חנינא???

עונה להם רבי"ז: אני כשר לפני המלך והוא כעבד לפני המלך!!! אני מאושר החתימה... אני אמנם **שר האוצר**... אבל ר' חנינא בן דוסא הוא **ועדת הכספים!!!** אצלו כל השפע מתרכז נאסף ויוצא באופן ממשיל!!! תכל"ס... בשורה התחתונה הוא חתום על השטרות... אני לא חתום!!! ולכן גם כשאני רוצה למשוך כסף בכספומט... אני צריך לעבור דרכו... צריך שכל השפע יתנקז דרך שיבר ברור!!! שיבר גלוי!!! שדרכו זה מתבטא כלפי חוץ... לעומת זאת במקביל ר' חנינא בן דוסא כל כולו מתבטל לתלמיד חכם... כן... יוסף מבין שנכון אמנם שאצלי נמצאים השיברים... אבל השפע עצמו מגיע מכח התורה... זה מנגנון מתואם בין שני חלקים...

זו חלוקת העבודה בין תלמיד חכם לצדיק!!!
העבודה הלא פשוטה שנדרשת מאיתנו זה לדעת לתת לכל אחד את הכבוד הראוי לו!! תאר לעצמך שי"ר ועדת כספים יתעלם מקיומו של שר האוצר ויתחיל להדפיס שטרות כאילו מדובר במכונת צילום... ובמקביל!!! תאר לעצמך ששר האוצר יתעלם מקיומו של יו"ר ועדת כספים... בשני המקרים האלו הסוף יהיה קריסה כלכלית של כל המדינה... חייבים ששניהם יבינו אחד את השני!!! והם בדרך כלל מבינים אחד את השני... השאלה היא כמה אנשים נוספים תוחבים את האף שלהם ביניהם... הלא הם אנחנו... אנחנו צריכים לתת ליעקב ויוסף להיפגש... לאפשר ליעקב להשתחוות ליוסף הצדיק... ומאיך לראות איך יוסף נושא עיניים משתוקקות לאבא יעקב ומתחנן: אבא... תברך אותם... תשפיע עליהם מכח התורה שלך... רק כך יהיה לנו בכלל מה להשפיע... ---

לכל אחד יש את הבחינה שלו... יש אחד שהוא בחינת יעקב אבינו- תורה, אצלו אף פעם אין עיניים... אין מופתים... אין אצלו ישועות... אל תחפש את זה כ"י... כי לא תמצא... למה?? כי השפע שלו זורם ישירות לחשבון של הצדיק ורק שם הוא מתגלה... המופתים שתראה אצל הצדיק תדע לך שזה ממנו (בין היתר)... **אבל כמובין!!!** כמובן שהמצב הכי אידיאלי זה השילוב המנצח של יעקב ויוסף גם יחד... בחור בן עליה שגם יושב ועוסק בתורה בעמל ויגיעה וגם מתנסה בניסיונות קשים בקדושה... והוא יוצא מדעתו... למה?? מה זה הפיצול אישיותי שיש אצלי...??

מה התשובה?? תגיד תודה!!! קוראים לך יעקב יוסף... יש לך הזדמנות להיות גם שר האוצר וגם ועדת הכספים ביחד... אין מפלגה שלא היתה חולמת לקבל את שתי התיקים האלו ביחד... זה ממש צדיק מושל ביראת אלוקים... אל תשכח לברך גם אותי...

מצינו שני פרנסים שפרנסו את כל העולם כולו!! הראשון יוסף! והשני: יעקב אבינו... כן... יוסף הוא המשביר... הוא צבר בר במשך כל שנות השובע ואז כשהגיעו שנות הרעב... יוסף היה היחיד שהיה לו מה לתת!!! המשביר לכל עם הארץ... **עד כאן המפרנס הראשון**... כעת נעבור למפרנס השני... יעקב אבינו!!! כשיעקב אבינו הגיע למצרים... אתה יודע מה קרה?? **פשוט פסק הרעב!!!** יעקב אבינו דווקא לא צבר בר... ולא חימש את ארץ מצרים בז' שני השבע... כלום! ברגע שהוא הגיע פשוט הגיע יחד איתו שובע וברכה לעולם... **אתה שם לב מה ההבדל בין פרנס נוסח יוסף לפרנס נוסח יעקב אבינו??** ההבדל הוא: שכשייוסף מפרנס את כל העולם... באיזה צורה זה נעשה?? הקב"ה סוגר את כל השיברים! יש רעב בעולם... והוא מוסר את המפתחות למישהו אחד... לצדיק!!! צדיק יסוד עולם!!!

זה פרנס מהסוג של צדיק! מהסוג של יוסף הוא המשביר...
לעומת זאת פרנס נוסח יעקב אבינו- עמוד התורה... כאן זה נראה אחרת לגמרי... יעקב הוא אילנא דחיי... כל העולם ניזון בזכות יעקב אבינו... אבל דווקא כאן השיברים לא סגורים... אדרבה... הם פתוחים לרווחה... יש שפע תמידי כל הזמן... לכולם טוב... לאף אחד לא חסר כלום... כשיעקב מפרנס את העולם **לא רק** שאין שבע שני רעב... אלא גם אין צורך בשבע שני שבע... עולם כמנהגו נוהג... הכל בסיידר... כולם פחות או יותר מסתדרים... פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון... זה בדיוק מה שקרה כשיעקב אבינו הגיע למצרים... פסק הרעב!!! **מה פירוש פסק הרעב??** מצרים בסה"כ חזרה **לנומלציצה**... לא רעב ולא שבע... שגרה נורמלית של חיים תקינים! **עכשיו: יש לי שאלה קשה:**

מבחינתך איזה פרנס יותר מ מ ל מ ל מ ל?? יעקב אבינו או יוסף הצדיק???
מה יותר כדאי?? שיהיו שבע שני שבע... ואז יוסף יצבור בר... ואז יגיעו שבע שני רעב ואז כולם ירעבו ללחם... ויגלו שיש פרנס שקוראים לו יוסף הצדיק? **אוו!!!** אולי עדיף שלא יהיו את כל התנודות הקיצוניות האלו... אלא מאי? יעקב עמוד התורה- אילנא דחיי ימשיך שפע של חיים יציב ושגרת לעולם בלי שבע שני רעב ובלי שבע שני שבע... שגרת חיים רגילה כתמיד...

אה... מה אתה אומר?? מה יותר טוב?? מה יותר אידיאלי??
התשובה היא חד משמעית:

ברור שליצויבות של העולם בודאי יותר בריא ומומלץ פרנס נוסח יעקב אבינו... העולם לא מחפש הרפתקאות... הכי טוב זה שגרה של "לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד" זה ברור... **אבל!**

!!
מה יהיה עם כבוד שמים...?? מה יהיה עם גלה כבוד מלכותך **עלינו** מהרה והופע והינשא **עלינו** לעיני כל חי... ברגע שהעולם באמת יציב... ועולם כמנהגו נוהג... אז אף אחד לא מעלה על דעתו לרגע שיעקב אבינו התלמיד חכם הצנוע והצנום הזה- עליו עומד העולם... אף אחד לא חולם שכל העולם כולו ניזון בזכות יעקב אבינו... **תבין:** דווקא כשהכל טוב ואין שום בעיות... מה זה אומר?? זה אומר שיש פה צדיק שהעולם עומד עליו **יותר מידי טוב**... הייתי מגדיר את זה בלשון מושאלת: **העולם לא עומד עליו**... עליו! מתרווח עליו! אף לאף אחד סיבה לחשוד שיעקב האברך הסחוף והדווי הזה... (מטא ורעים היו ימי שני חיים...) הוא הוא צינור השפע של העולם כולו ניזון ממנו... מרוב שהוא צינור כזה יציב ועקבי ללא הפסקה... אין שום דרך לעולם להשת שנהג... זה הוא!!!!

ממילא... כמה שזה לא סימפטי ולא בריא לעולם לעבור זעזועים... אבל בשביל **ש"דענו כי אשר שמך ה' עלינו על כל הארץ**... בשביל זה אין ברירה! העולם צריך לעבור לפעמים תהליך של הסתרה וצמצום... תהליך של סגירת כל המשאבים... ואז כל השיברים עוברים לצדיק יסוד עולם!!! ורק אצלו הם נפתחים!!! לכו אל יוסף... רק אצל יוסף יש מזון... רק אצלו יש חיים ושפע... בכל מקום אחר יש רעב... כל מישהו אחר שניסה לצבור בר התלע והלך לטמיון... כל המשאבים נעלמו... העולם שרוי בצער... ואם רוצים ישועה... לכו לצדיק!! הוא יושע אתכם ורק הוא... **כאן יש הנהגה של גילוי כבוד שמים!!!** אבל יש לזה מחיר!!! העולם משלם על זה מחיר של צער... מחיר של רעב וסבל וצרות ויסורים וסגירת כל מקורות השפע... וכעת כל הישועות וכל המפתחות בידיים של העובד ה' שעושה רצונו ית'

אגב: זה בדיוק מה שהגמ' אומרת: ראוי היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל ובזכות יוסף הוא ירד לשם בכבוד מלכים!! **מה הכוונה??** העולם צריך להתקיים בזכות מישוהו! או בזכות יעקב עמוד התורה או בזכות יוסף צדיק יסוד... אם המושכות היו נשארים בידיים של יעקב אבינו... אז הכל היה כרגיל... לא היה שני שבע ולא שני רעב... הכל היה בסיידר!! **רק מה??** יום אחד היה פרעה מכריז מלחמה (או לא יודע מה) ולוקח את יעקב אבינו בשלשלאות של ברזל ומוריד אותו למצרים לענות אותו בחומר ובלבנים... וכל העולמות כולם היו מדעזעים: פרעה... טיפש שכמותך!!! יש לך מושג את מי אתה לוקח כעת בשלשלאות של ברזל?? את השיבר הראשי של כל העולם... כל העולם כולו יהיו בזכות הזה שאתה כעת מתעלל בו... אם הית' יודע מי זה יעקב אבינו... אתה יודע מה הית' עושה?? היה מלביש אותו בבגדי שש ומרכיב אותו במרכבת המשנה ומוסר לו את הטבעת שלך ואומר לו אני פרעה ומבלעדיך לא ירים את ידו ואת רגלו בארץ מצרים... זה מה שפרעה היה עושה ו... ו... וזה מה שהוא עשה עם יוסף!!! אבל אם המושכות של השפע היו נשארים אצל יעקב אבינו... א"א היה לבא בטענות לפרעה... כי מאיפה אתה רוצה שהוא ידע את זה. הרי גם כשכל העולם ניזון בשביל יעקב אבינו... אבל תכל"ס זה נעשה בזעיר אנפין... זה נעשה בסודי סודות... זה נעשה באופן שאף אחד לא מקשר ולא מעלה על דעתו ש... שזה הוא!!! **לכן!!!** היות ורצונו יתברך היה שיתגלה ויראה מלכותו **עלינו**... לכן יוסף נשלח למצרים ואז כביכול יעקב אבינו העביר את המושכות של השפע של העולם ליוסף הצדיק!!! **ש--מה זה אומר???**

שאמנם העולם כולו ממשיך להיות ניזון בשביל יעקב אבינו... אבל התפקיד של יוסף זה לגלות את זה בעולם באופן של **גילוי לעיני כל!!!** ועם איזה כח יוסף מגלה את זה? **ע"י קדושה!!!** בזה שיוסף בשמירת עיניים שלו ובקדושה שלו סוגר את כל השיברים ומרעיב את כל העולם ומוסר את כל המזון ה'... ככה הקב"ה במקביל סוגר את כל השיברים ומרעיב את כל העולם ומוסר את כל המזון והמחיה של העולם רק בידיים של יוסף... ויוסף הוא המשביר!! **זה כבר גלוי!!!** כולם יודעים שיוסף הצדיק הוא יושב על השיבר הראשי... כולם יודעים שצדיק שעושה רצון ה' זה... זה הכל!! זה הנושא! זה הארון חמל שאחראי על כל ההשפעות שיש בעולם...

יעקב אבינו יורד למצרים... ובפרשה שלנו הוא אפילו **משתחוה ליוסף!!!** ורש"י מדעזע... איך יכול להיות שיעקב משתחוה ליוסף?? ורש"י מיד מסביר: תעלה בעיניך